

2. Вплив глобалізації на розвиток регіонів. URL: <http://econtlaw.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/01/1-62-76.pdf> (дата звернення 03.05.2021).

3. Волинський Г.О. Про конкурентні переваги в умовах глобалізації / Г.О. Волинський. // Економіка України. – 2006. – № 12. – с. 37–41.

4. Зянько В.В. Глобалізація та інноваційний процес: їхній взаємовплив/ В.В. Зянько. // Економіка України. – 2006. – № 2. – с. 65–68.

5. Стукало Н.В. Глобалізація та розвиток фінансової системи України / Н.В. Стукало. // Фінанси України. – 2005. – № 5. – с. 29–35

6. Регіональний розвиток України в умовах глобалізації та євроінтеграції. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/4_ukr/36.pdf (дата звернення 03.05.2021).

Науковий керівник – Олійник Т. Г. – канд. екон. наук, ст. викладач кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ІНФЛЯЦІЯ: СУТНІСТЬ, ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ

Жовта Н.А., здобувач вищої освіти групи БЗ/1, Миколаївський національний аграрний університет

Проблема інфляційних процесів в розвитку економічного становища держав світу набула актуальності ще в далекому XVI ст. спричиняючи негативні наслідки для зростання могутності та економічної незалежності держав в низці найрозвинутіших на той час країн світу.

На сьогодні, інфляція є однією з економічних проблем сучасності, яка тісно пов'язана з безробіттям, матеріальним благополуччям та зайнятістю суспільства. У світі не існує країни, яка жодного разу не боролася з даною проблемою.

В Україні, інфляційні процеси постали великою проблемою ще у період становлення її як незалежної держави і носили більш прихований характер. Гроші знецінювалися внаслідок тривалого дефіциту. Тепер інфляція стала явною, має хронічний характер і відбувається під впливом як грошових, так і не грошових факторів. Не зважаючи на досвід, який Україна отримала завдяки гіперінфляції 1993р., ефективного методу для боротьби з цією «хворобою» так і не знайдено.

Питанню розвитку інфляційних процесів приділяли увагу Дж. Кейнс [1], О. Філіппс, [2], а дослідженням проблеми сутності інфляції, її регулювання, вивченням основних чинників та факторів цього процесу – Д. Полозенко [3] та О. Коваленко [4]. Є. Алімпієв [5].

Актуальність даної теми полягає у тому, що в останні роки, через важке становище України, окупацію АР Крим, воєнні конфлікти на Сході та в світі, інфляційні процеси несуть за собою негативні соціально-економічні наслідки і стають масштабною загрозою для розвитку нашої держави. Наразі, необхідно вести рішучу антиінфляційну політику, яка б призупинила темпи сучасної інфляції і привела в стабільність економіку нашої держави.

Інфляція (від лат. *inflatio* — роздування) — тривале зростання загального рівня цін, що, відповідно, є свідченням зниження купівельної спроможності грошей. [6, с. 254]

Існує багато трактувань виникнення та причини інфляції один з них пояснює інфляційні процеси як грошове явище, що з'являється внаслідок порушення грошового обігу; другий – як диспропорцію між різними сферами господарства (попитом та пропозицією, доходами і витратами держави, грошовою масою в обігу та потребами господарства в коштах). Інфляція виникає тоді, коли підвищується загальний рівень цін і гроші знецінюються.

Вперше термін інфляція вжили в Північній Америці, під час громадянської війни в середині XIX століття, а згодом його почали використовувати в Англії, Франції.

Щоб зрозуміти та виділити найосновніші причини виникнення інфляції та інфляційних процесів в економіці країни, потрібно насамперед усвідомити, що вони проявляються і несуть негативні наслідки не тільки для економічної сфери, але й для соціальної і політичної галузей життя громадян. Ні за яких обставин не слід стверджувати, що економіку держави підривають лише економічні суб'єкти.

Якщо коротко сформулювати головні причини інфляції в державі, то серед них можна виділити наступні:

- надмірна емісія паперових грошей;
- монополізація виробництва;
- дефіцит державного бюджету;
- збільшення внутрішнього та зовнішнього державного боргу;
- зовнішньоекономічні фактори;
- недосконала податкова політика;
- диспропорції у суспільному виробництві;
- низький рівень зайнятості відносно високого рівня безробіття;
- кризові явища у фінансово-кредитній системі [7, с.78].

На сьогоднішній день, проблема інфляції, а отже, і антиінфляційної політики залишається досить актуальним та важливим питанням не тільки для України, але й для низки інших держав світу. Попри великий арсенал знань та методів стримування, попередження і зниження рівня інфляції, запозичених в зарубіжних країнах, уряду нашої держави не вдається стабілізувати протікання інфляційних процесів на довгий період часу.

Я глибоко переконана, що влада України має спрямовувати весь свій досвід, навички і зусилля на зміцнення та покращення роботи механізмів ринкової системи, а також ставити перед собою цілком реальні для виконання завдання та цілі як в короткострокових, так і в довгострокових періодах.

Отже, реальним підґрунтям для економічного зростання та оптимізації економіки є створення конкурентоспроможної економіки, пошук

підприємцями правильної сфери реалізації для підвищення попиту економіки на гроші. Важливим також є правильне проведення грошово – кредитної політики

Достовірний прогноз інфляції та кількісний аналіз впливу застосування інструментів центрального банку дає змогу проводити більш ефективну монетарну політику, використовуючи інструменти центрального банку для впливу на грошовий ринок з метою стримання інфляції чи, навпаки, для стимулювання економічного зростання

Завдяки режиму інфляційного таргетування Національний банк України зможе ефективніше контролювати та боротися з інфляцією та завдяки цьому оптимізувати монетарну політику, що призведе до підвищення економіки та розквіту нашої держави.

Список використаних джерел

1. Кейнс Дж. М. Общая теория занятости, процента и денег / Кейнс Дж. М. ; пер. проф. Н. Н. Любимова. — М. : Гелиос АРВ, 2012. — 352 с.
2. Phillips A. W. The Relation Between Unemployment and the Rate of Change of Money Wage Rates in the United Kingdom, 1861–1957 / A. W. Phillips // *Economica*. — 1958. — № 25. — С. 283—299.
3. Полозенко Д. В. Про гроші, інфляцію та фінанси у трансформаційній економіці / Д. В. Полозенко // *Фінанси України*. — 2008. — № 2. — С. 82—88.
4. Коваленко О. Інфляція в Україні: особливості та вплив на фінансову систему / О. Коваленко // *Формування ринкової економіки в Україні*. — 2009. — Вип. 19. — С. 308—315.
5. Алімпієв Є. В. Інфляційне таргетування за умови асиметрії загального рівня цін / Є. В. Алімпієв // *Фінанси України*. — 2010. — № 10. — С. 21—28.
6. Кравченко С., Теленик С. Інфляція в ринковій економіці: сутність, причини і взаємозв'язок з макроекономічними показниками // *Економіка, фінанси, право*. — 2002. - №7. - С.9-12

7. Федоренко В.Г., Діденко О.М., Рушенський М.М., Уткін О.Ф. Політична економія: Підручник / За наук. ред. д.е.н., проф. В.Г. Федоренка. – К.: Алерта, 2008. – С.78.

Науковий керівник –Котикова О.І., доктор економічних наук, професор, , Миколаївський національний аграрний університет

ЕКСПОРТНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНИ

**Зігунова С.А., здобувач вищої освіти,
Миколаївський національний аграрний університет**

Із року в рік показники України у зовнішній торгівлі товарами та послугами демонструють значні коливання, які спровоковані низкою зовнішніх та внутрішніх негативних чинників. Економіка України характеризується високим рівнем відкритості, що створює певну нестабільність та залежність українських виробників від зовнішньої торгівлі на світових ринках.

Основними торговельними партнерами України є 212 країни, основні з яких: Китай, Польща, Італія, Туреччина, Німеччина, Індія, Угорщина, Білорусь, США, Франція, Чехія, Швеція, Швейцарія, Австрія. Останнім часом стратегічним партнером для України став Євросоюз, адже майже 44% товарів та послуг Україна продає на експорт в Європу. Національною Експортною Стратегією України до 2025 визначено 48 країн у фокусі. При цьому Україна експортує широку номенклатуру товарів та послуг практично у всі країни світу. Криза Світової організації торгівлі, стратегічне протистояння країн-лідерів глобальної торгівлі все більше призводять до децентралізації світової торгівлі, що відкриває можливості нарощування торговельних відносин не тільки вже зі сталими партнерами, але і налагодженню зв'язків з новими країнами.